

med overveiende Flertal. Jeg finder mig derfor forpligtet til paa Udvalgets Flertals Begne at fastholde vor Stilling til Forslaget. Hvad angaar Spørgsmaalet om Forhøjelsen af Bevillingen til Fiskeriets Fremme, da er der jo ingen Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Flertal og den ærede Minister, efter de Udtalelser, der ere faldne, saavel fra mig før, som fra den ærede Indenrigsminister. Kun skal jeg bemærke, at selv om disse Udtalelser ikke vare faldne, vilde det have været den meget ærede Minister, muligt af de 2,000 Rd., han havde forveien, at benytte en Del til at søge den Sagkundskab udenfor Ministeriet, som han saaner i Ministeriet. Han faar den allerede nu, idet der gives 5—600 Rd. om ikke et større Beløb til flere eller en enkelt Raadgiver, uden at det har staaet klart for Udvalget, hvilken Betydning denne Udgift har havt for Fiskeriets Fremme. Med Hensyn til Forudsætningerne for Bevillingen ved tredie Behandling — Udvalget har jo ikke givet nogen Betænkning — skal jeg tillade mig at fremhæve, at det ikke kan faae nogen særegen Betydning, om et enkelt Medlem, der ikke har havt Leilighed til at deltage i Udvalgets Forhandlinger, for sit Bedkommende disscutierer med Hensyn til en saadan Bevillings Begrundelse (Ankjer: Det har jeg ikke sagt!). Nei, det ærede Medlem har ikke sagt det udtrykkeligt, men jeg nævner det kun for Lydeliggjævelsens Skyld; thi det er nødvendigt, at Ministeren og Udvalget navnlig ved tredie Behandling forstaa hinanden. Hvad angaar Forslaget om Lemvig Haavn, da forekommer det mig, som om der i den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Aaberg), laa en Antydning af, at man ikke var velvillig nok overfor denne By (Stemmer: Det er en Misforstaaelse!). Det glæder mig at høre, at det er en Misforstaaelse, thi jeg tror, at Udvalget netop har været særdeles velvilligt, og jeg tror ikke, at Udvalget, hvis denne By ikke var stillet saaledes i økonomisk Henseende, og hvis ikke de særlige Forhold, som nu ere der, vare tilstede, turde være gaaet ind paa det, som det er gaaet ind paa; thi man har en høist bedrøvelig Erfarung fra tidligere Tid for, hvad det spører til, at Staten griber ind i saadanne Forhold, naar man i Forveien ikke har havt tilbørlig Beilebning til at overveie, hvad Følgen kunde blive deraf. Hvad Debatten om de øvrige Forslag angaar, saa kan denne jo ikke, saavidt jeg skjønner, give Anledning til nogen yderligere Udtalelse fra Ordføreren Side, idet de Bemærkninger, der faldt fra den ærede Ministers Side om disse Forslag, og de Udtalelser, der før kom fra mig, ikke vise nogen Meningsforskjel i Opfattelsen. Jeg glemte før at omtale et Spørgsmaal, som Udvalget har paalagt mig, at antyde her, og som angaar en Bevilling af 45,000 Rd., som er opført til Hestebanerne i Horsens og Aalborg. Det er Udvalgets Opfattelse, at Horsens efter Loven

af 10de Marts 1861 har en moralsk Ret til for Statens Regning at faae anlagt en Hestebane til Gaanen, og man tror derfor, at der er Opfordring til at annode Ministeren, om at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overveielse, og, forsaavidt Bevillingen ikke skulde tiltrække til dette Diemed og deshos til en passende Hjælp til Aalborg Hestebane, da at søge en yderligere Bevilling siden. Udvalget har imidlertid ikke ment, at Horsens i og for sig skulde have hverken nogen juridisk Bevilling eller nogen moralsk Bevilling til at faae en Hestebane paa en hvilken som helst Linie, det ønskede. Skulde det anses for rigtigt, hvad Udvalget allerede har antydet ved 2den Behandling — og nu har yderligere Grund til at fastholde — at Horsens Kommune fik en anden Linie for sin Hestebane end den, Ministeriet foreløbig har tiltænkt den, saaledes at den, saavidt jeg husker, kom til at gaa gjennem Aagade og en Lildamning af den Kanal, hvor det berømte her i Salen omtalte Bolværk ligger, formener Udvalget, at det vil være fuldkommen rigtigt, at Horsens By, fordi den faar dette kjedelige Bolværks Spørgsmaal bragt ud af Verden, gav et passende Tilskud til denne Bane, der vilde være til større Nytte og til mindre Gene end den, Regjeringen har foreslaaet. Det er under denne Forudsætning, at Udvalget har ment, at den Hestebane, Regjeringen har tiltænkt Byen, bliver bevilget paa Regjeringens Regning; men forsaavidt Horsens maatte ønske en bedre Bane, skal Byen selv yde den yderligere Bevilling. Dette, som jeg glemte at omtale før, har jeg antydet privat for Ministeren, da han ikke er tilstede her, men i Øvrigt faar han jo senere at vide, hvad der er sagt derom. Der er endnu tre Forslag, som jeg skal omtale med et Par Ord. Det ene er det Forslag, der er stillet til § 25 af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) med flere andre ærede Medlemmer. Dette Forslag opfordrer jeg til at stemme for, ikke fordi dette Beløb har nogen videre Betydning, men for at give den Tanke en Anerkjendelse, af Folkethinget er villigt til at se dette Spørgsmaal nærmere under Die, i hvilken Skikkelse det nu end vil fremkomme for os, og for at det kan blive taget under alvorlig Overveielse, om der ikke fra Statens Side bør gøres Noget og maatte noget Alvorligt til i passende Forening med Amt, Kommune og Private, at garantere mod Sjætagelse af saadanne sørgelige Tilfælde, som det, der indtraf den 13de November. Det er i den Forstand, jeg raader til at stemme for dette lille Forslag. — Hvad Forslaget under Nr. 18 angaar, da forekommer det mig, at ærede Medlemmer, som have forsvaret dette Forslag, have gjort sig skyldige i en Misforstaaelse af vor Stilling, idet det synes, som om de have forment, at vi ikke ønskede Husflidens alt muligt Godt. Det forekommer mig ikke, at der her er Tale om, hvorvidt man ønsker Husflidens Fremme eller ikke; vi